

இம்.

சிவ, விஷ்ணு தேவி,
ஆலய பரம்மோற்சவ

இ. ர. க. DASAMY K. VIRAYER,

FRINTER, PUBLISHER, BOOK-SELLER, & RUBBER STAMP MAKER,
VIVEKA BHANU PRESS,
MADURA.

ப ர ம ம று,

தே-சி-விஸ்வநாதசாஸ்திரியார்

அவர்களால் செய்யப்பட்டு,

இரண்டாம்பதிப்பு,

சென்னை

மஹா லக்ஷுமி விலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1901.

501051M

ஓம்
விவேகாநந்த
ஃபுத்தகசாலை ஃபு
காரைக்குடி.

காலயுக்திஸ்ரூ ஆவணிமீ நுஉ
இப்புத்தகம் காரைக்குடி ஸ்ரீமார்
தி. அரு. அ. வே. தியாகராஜன்செட்டியார்
அவர்களால் இனாமளிக்கப்பெற்றது.

ஓம்.

சிவ, விஷ்ணு, தேவி ஆலய பிரம்மோற்சவ இரகசிய வைபவம்.

கேளும் பக்தர்களே? மேற்கூறிய (ம்) காரமயப் பிரம்மேஸ்வரமானது நிராமய, நிராகார, அறிவாகாரமாய் விளங்குகின்றது. (ஒ) நிர்குண அருபாகார அறிவாகாரமாகாமாய் விளங்குகின்றது. (அ) காரமயப் பிரம்மேஸ்வரமானது சரு அருபாகார தரிசனமூர்த்தமாய் விளங்குகின்றது. (உ) காரமயப் பிரம்மேஸ்வரமானது மந்திர நாமாகார மூர்த்திகரமாய் விளங்குகின்றது. கடைசி (ம்) காரமயப் பிரமேஸ்வரமானது சர்வசிருஷ்டிகளாய் விளங்குகின்றது. ஆகையால் நிராகார அறிவாகார மயமானது ஈஸ்வரத்துவமாம், அருபாகார அறிவாகாரமாகாமானது ஈஸ்வரசக்தித்துவமாம். ரூபாகார தரிசனாகாரமானது ஈஸ்வர ஆன்மத்துவமாம், நாமாகார மூர்த்திகரமானது ஈஸ்வர ஜீவத்துவமாம்; ஆகையால் நிராகாரமும், அருபாகாரமும் ஈஸ்வரமயமாம்; ரூபாகாரமும், நாமாகாரமும் அருள்மயமாம்; சர்வ சிருஷ்டி யாகாரமானது ஈஸ்வர ஜடத்துவமாம்; மனோலயஞ்ஞானிகள் முதலிரண்டு சொரூபவுண்மைகளை அகக்கண்ணால் அறிந்து கலந்துய்வார், மனோசுவன அஞ்ஞானிகள் பின்னிரண்டு சொரூப உண்மைகளை புரக்கண்ணால் தரிசித்து, பூசித்து, தியானித்து உய்வார் நிராகார, அருபாகார மென்றிரண்டுவுகை சுயரூபமாய் நின்று.

பஞ்சகிருத்தியத்தைச் செய்யும் இரகசியத்தை ரூபாகார நாமா
காரமாயும் நின்று செய்கிறேனென்று ஆதியிலிருந்த அருந்
தவசிகளுக்கு காட்டியவாறு இக்காலத்தில் ஆலயங்களில்
லும் வருஷந்தோரும் முப்பத்திரண்டு தத்துவங்களை யுடைய
சுஷுமுனை ஞானஞடிக்கு ஒப்புவமையாகிய துவஜஸ்தம்பத்
தில் (௩௨) கண்ட பிரிவுவளையமிட்டு அதின் உச்சியிலும்
(௩௨) தத்துவங்களோடு மேற்கூறிய சதுர்வித சொரூபமாய்
நின்று பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்கின்றனவென்று பஞ்சகிருத்தி
யத்திற்கு பஞ்சவீட்டையும், சதுர்சொரூபத்திற்கு நான்கு
கலசத்தையும் அமைத்து பஞ்சகிருத்திய துவஜங்கட்டி பஞ்
சகிருத்திய பிரம்மோற்சவத்தை (௧௧) நாள் செய்தும், தரிசு
னப் பிராப்திசாந்தி வசந்த உற்சவத்தை (௨௩) நாள் செய்து
முடிக்கின்றனர். மேற்கூறிய (௧௧) நாள் பிரமோற்சவத்
தில் முதல் ஐந்துநாள் சிருஷ்டிக்கிரம பஞ்சகிருத்தியமுடையன,
பின் ஐந்துநாள் லயக்கிரம பஞ்சகிருத்திய முடையன,
கடைசி ஒரு நாள் மோக்ஷப்பிராப்தியுடையன. மேற்கூறிய
(௨௩) நாள் வசந்த உற்சவத்தில் முதல் (௧௬) நாள் சோடச
நஸ்வர காலதரிசனமுடையன, பின் (௭) நாள் சதுர்தாரக
பிரம்மகாஷியுடையன, கடைசி (௧) நாள் ஏகபிரம்ம ஐக்கிய
முக்தியுடையன. இவ்விதமாய் (௩௨) தத்துவ விர்த்திலயக்
கிரமத்தை மறவாமலிருக்க (௩௨) நாள் உற்சவத்தால் உணர்
த்தப்படும் இது பக்திஞானத்திற்குரியவையாம்.

கேளுஞ் ஜெகத்பக்த்தர்களே? இவ்வித சதுர்சொரூபா
க்கினி கோலமாய் நஸ்வரன் விளங்குவதால் அவரைப் பகிர்

பாவத்தில் தரிசனகோலமாய்ப் பூசுத்தாலும், அந்தரப்பாவத்
தில் மானசகோலமாய்ப் பூசுத்தாலும், அவர் அனுக்கிரக அ
ருள்பெறுவதற்கு சர்வவிததேளவஸ்துவால் அவர்சதுர்விதாக்
கினியை சாந்திசெய்யவேண்டுமாய்கையால் ஈஸ்வரனுக்கும்,
அவ்வீஸ்வரசொருயியாகிய ஞானிக்கும் அபிஷேக பூசையே
பிரதானமென்றறிவீராக. பிரம்மோற்சவத்திற்குறிய ஈஸ்வ
ரமயமானது சிவபாவனையாயும், விஷ்ணுபாவனையாயும், தே
விபாவனையாயும் விளங்குகின்றது. சிவபாவனையானது—ஈஸ்
வரத்துவமாம், விஷ்ணுபாவனை, தேவிபாவனையானது—ஈஸ்
வரசக்தித்துவமாம்.

முதல்நாள் விருக்ஷத்தடிசேர்வை தரிசன கோலமாயெ
ழுந்தருளி இவ்விருக்ஷத்தின் வித்துபோன்றும் வேர்போ
ன்றும் இருப்பனவாகி இவ்விருக்ஷ எண்ணிறந்த நரம்பு
களுக்கும் இலைகளுக்கும் கிளைகளுக்கும் ஒத்த சப்தகோடி
தத்துவங்களாயும் எண்பத்துநான்கு லக்ஷ ஜீவராசிகளாயும்
நான்குவகை யோனிகளாயும், சிருஷ்டிக்கிரம விர்த்தியில்
விரிந்து தோன்றி விளங்குகின்றேன் என்று விருத்திக்கிரம
சிருஷ்டிகோலத்தைக் காட்டுகின்றனர்.

இரண்டாநாள் சூரியப்பிரபை சந்திரப்பிரபையின் மத்
தியகதத்தில் சேர்வை தரிசனகோலமாய் எழுந்தருளி நான்
இச்சூரிய சந்திரகலை பிரபைவட்டாகார மத்தியில் நின்று
சூரிய சந்திர மத்தியதக நடுநிலை ஞானாக்கினிப் பிரகாசமாய்
விளங்கி அண்டமண்டலமெங்கும் பிரகாசிக்க சமஷ்டிபலுநீர்
பாவகாலே ஊஷ்ணசூரிய, மாலை சிதளசந்திர பிரகாசத்தை

வீசியும், பிண்டசரீரங்களில் ஆங்காங்கு வியஷ்டி காலஞான
அந்தர்பாவ சூட்சும ஊஷண சீதன சூரியசந்திரப் பிரகாசத்
தைவீசியும், பகிர்பாவ சமஷ்டி சூரியசந்திரகாந்தியால் அண்
டங்களில் யாவற்றையும் தரிசிக்க வெளிச்சந்தந்தும், சிருஷ்
டிகளின் பகிர்பாவ சம்ரகூக திதியாகாரமாய் விளங்கியும்
ஜீவகோடிகளில் சூரிய சந்திர கலாவாசியாய் விளங்கி சர்வ
தத்துவங்களையும் காலவடையளவும் அததற்குரிய சுகவின்ப
போகங்களையும், தண்ட அவஸ்தை துக்கங்களையும் அளித்து
திதிசொருமாய் இரகூகிகின் றனமென்று விர்த்திக்கிரம திதி
கோலத்தைக் காட்டுகின்றனர்.

மூன்றாநான் காலையில் நந்திவாகனத்தின்பேரி லெழுந்
தருளியும், கருடவாகனத்தின்பேரி லெழுந்தருளியும் சூரிய
கலையான ஜீவசக்தியினால் ஜீவன் தேடிக்கொள்ளுஞ் ஜென்
மம், தண்டனை, துக்கம், காலம், முதலியவைகளை பிராப்த
ரூபமாய் விதிக்கின்றோமென்று காட்டியும், மாலையில் பூத
வாகனத்தின் பேரிலெழுந்தருளி சந்திரகலையான ஜீவமாயை
யினால் ஜீவன்தேடிக்கொள்ளும் ஜென்மந்திரபாப சம்ஸ்
கார பாப விசேஷத்தால் சம்ஹாரகோல் மரணாவஸ்தைவிதி
க்கின்றோமென்று காட்டியும்விர்த்திக்கிரம சம்ஹாரகோலத்
தைக் காட்டுகின்றனர்.

நான்காநான் காலையில் பல்லக்குசேர்வை, கோலமாயெ
ழுந்தருளி பல்லக்கின்மேல் முடிபோன்ற ஏன் ஏதார்த்த நிலை
யான சுயசுபாவ பிரம்மசொருபத்தை மறதி ஆவரணத்தினா
யால்மறைத்து அதற்குள் பல்லக்கின் சதுர்க்குச்சு குஞ்சங்

கன்போன்று, நானேதற்போத, தற்பேத, தற்பாவ, தற்குனி
யதிரைகளாகிய ஈஸ்வராவரண சக்தியாகாரமாய் விளங்கிக்
கொண்டிருப்பதோடு பல்லக்கின் இரண்டுபக்கங்களிலுமுள்ள
(௩௨) குஞ்சங்களைப்போன்று முப்பத்திரண்டு பிரதான தத்
துவ ஆவரணத்தினாகளால் ஜீவனென்னை அறியவொட்டா
மல் மறைந்திருக்கின்றேனென்றும், மாலையில் ஐந்துமுக நா
கவாகனத்தின்பேரிலெழுந்தருளி நான் எனது சிருஷ்டி தத்
துவங்களாகிய ஜீவ சைதன்னியத்தை ஈசானமுகத்தால் வா
சனை விஷயம்போன்ற பரத்துவ தத்மறதியாவரணத்தினா
யாலும் வாமதேவமுகத்தால் விர்த்திவிஷம்போன்ற கர்த்தத்
துவதற்போத ஆவரணத்தினாயாலும், அகோரமுகத்தால்
விஷயவிஷம்போன்ற கிருத்தியத்துவ தற்பேத ஆவரணத்தி
னாயாலும், தற்புருட முகத்தால் ஆஸாபாஸபந்த தொந்த
விஷம்போன்ற போக் துருத்வதத்பாவ ஆவரணத்தினாயா
லும், சத்தியோசாதமுகத்தால், கன்ம ஜென்ம, துக்க, கால,
மரண, தண்ட, விஷம் போன்ற அனுபவத்வ தந்தோற்ற
ஆவரணத்திரையலும் மறைக்கிறேனென்றும் விர்த்திகிரம
கிரோபாவ கோலத்தைக் காட்டுகின்றனர்.

ஐந்தாநான் காலையில் பகிராண்டவட்ட சொரூபமாகிய
லிங்காகாரவட்டசொரூப பிரபைமத்தியில் எழுந்தருளி நான்
சிருஷ்டித்த சூரியமண்டலம், சந்திரமண்டலம், நவக்கிரகம
ண்டலம், நட்சத்திரமண்டலம், பூலோகம். பாதாளலோகங்
கள் முதலியதாகையும் அதுகளுக்குள் உள்ள ஜீவகோடிக
ளையும், இந்தவெனது பிரம்மேஸ்வர ஞானாகார பகிராண்ட

வட்ட மத்தியில் மிதக்கவும் ஜீவித்து வாழவுமமைத்து அது
 கருக்கு உள்ளும் புறமும் ஊடுருவி நிறைந்து சர்வசாட்சி
 பிரம்மாணந்த சுத்தப்பிரம்ம சொரூபமாங் விளங்குகின்றே
 னென்றும் அதற்குமேல் ஏகசக்கிரக்குடை யொன்றைத்தரி
 த்து அச்சுத்தப்பிரம்ம சொரூபத்திற்கும் அதீதமாய் சுயசு
 பாவ ஆனந்தமாத்திர பிரம்மாதிய ஏகசக்கிராதிபதியாயும்
 விளங்குகின்றேனென்றும், மாலையில் ரிஷபவாகனத்தின் பே
 ரிலெழுந்தருளியும், அனுமந்தவாகனத்தின்பேரி லெந்தருளி
 யும், ரிஷபவாகன சதுஷ்பாதம்போன்று நான்குவித அந்தக்
 கரண மனோசொரூபமாம், இதுவே ஸயசொரூபமாகும், இ
 துவே ஜீவஞானமாகும், இதுவே பாசமாகும். இதுகள் ரிஷ
 பவாகன முண்டாகாரத்துக்கொத்த-எனது சர்வ வியாபகச
 க்தி ஞான அறிவின் விரிவு ஆகையால் இவ்வந்தக்கரணம்
 நான்கையும் சர்வ வியாபகத்திலொடுக்க ஆத்மஞானம் அல்
 லது சக்திஞானமாகும் இதுவே போதசொரூபமாகும் இது
 வே பசுவாகும் இம்முண்டாகாரசர்வவியாபகசக்தி ஞானத்
 திற்குமேல் அதீதமாய் சர்வசாட்சி ஈஸ்வரஞான அறிவாய்
 விளங்குகின்றேன் அதில் அந்த சக்திஞானத்தை ஒடுக்க ஈஸ்
 வரஞானமாகும் இதுவே ஞானசொரூபமாகும், இதுவே பதி
 யாகும் இதற்குமேல் ஏகசக்கிரக்குடையத்தரித்து நான் எ
 னது சாட்சி சொரூபத்திற்கும் அதீதமாய் ஆனந்தமாத்திர
 பிரம்மஞான அறிவாய் ஏகமயமாய் விளங்குகின்றேன் அதில்
 ஈஸ்வரஞானத்தை ஒடுக்க பிரம்மஞானமாகும் இதுவே சிவ
 சொரூபமாகும் இதுவே பாச, பசு, பதியாதீதமாய் என்றும்
 வீர்த்திக்கிரமபதி, பாச, பசுவாதி ; ஆனந்தம், சித்து, சந்தா

கிய ; ஆனந்தம், வியாபகம், சாட்சியாகிய ; பரத்துவம், கிரி
த்தியத்துவம், கர்த்தத்துவமாகிய ; நிராகாரம், ரூபம், அரு
பமாகிய ஈஸ்வரன், கிரியை, அருளாகிய ; விர்த்திக்கிரம
சிவஞானபோத அனுக்கிரக கோலத்தைக் காட்டுகின்றனர்.

ஆளுநான் யானைவாகனத்தின்பேரில் எழுந்தருளியானே
யின் சதுஷ்பாதம் போன்றது மொத்தாகாரதோற்ற ஜடத்
வம், சுவாச சூட்சுமத்துவம், வாசிஜீவத்வம், பிராண மாயைத்
வம், இதுகள் யானைசரீரத்திற்கொத்த மொத்தாகார ஆத்ம
ஞானத்திலுதயமாய் தும்பிக்கைபோன்ற சுஷுமுனை நாடி
யில் அதோமுகமாய் அமைந்து நிற்கும் ; அவ்வாத்மஞான
பீடத்திற்குமேல் விளங்கும் எனது ஈஸ்வரஞான சக்திஞான
த்தின் அதீதசொருபமாய் வீங்காகார அம்பாரிக்கொத்த பகி
ரர் அண்டாகார பிரம்மசொருபமாய் விளங்குகின்றமையால்
எனது சிருஷ்டிகளாகிய ஜீவராசிகள் அபிமானகோல தோ
ற்ற, சூட்சும, ஜீவ, மாயை நான்கு சைதன்னியங்களை ஆத்
தம சைதன்னியத்தில் ஒடுக்கி அதை ஈஸ்வரசக்தி சைதன்
னியங்களில் ஒடுக்கவேண்டும் ; அதை பிரம்ம சைதைன்னி
யத்தி லொடுக்கவேண்டும் என்றும் சூரியகலாம்ச வலது அப
யஸ்த கரத்தை ஊர்த்தபாவ லயமயமாய்க்காட்டி, சந்திரக
லாம்ச இடது அபயாஸ்தகரத்தை அதோபாவ லயமயமாய்க்
காட்டினேனென்றும் ; லயக்கிரம சிருஷ்டிகோலத்தைக்
காட்டுகின்றனர்.

ஆளுநான் இரதசேர்வைகோலமாய் எழுந்தருளி எனது
விஸ்வவிராட்டீஸ்வரகோலமே எட்டு அடுக்குத்தத்துவங்களா

யும். அதுகளின்பிரிவுகளாயும் சப்தகோடி தேவதாம்ஸ தத்துவங்களாயும் விளங்கும் அண்ட பிண்ட ஏகோமய ஒரேசொருபமாய் விளங்கி இரட்சகசொருபமா யுலவுகின்றேனென்று காட்டுவதுபோல் இரத்தத்தின் எகமய உச்சிக்குடை சுயசுபாவ பிரமஞான சொருபமெனவும் இதுவே பிரம்மந்திரமென்றும் உச்சிக்கலசத்தை கூடஸ்த பிரம்மமெனவும் இதுவே சோடசாந்தஸ்தானமென்றும் மேல் அடுக்கை பரார்த்பரமா சுத்தப் பிரமஞான சொருபமெனவும் இதுவே துவாதசாந்தத்தானமென்றும், மேல் இரண்டாம் அடுக்கை பரமய ஈஸ்வரசொருபமெனவும் இதுவே மஸ்தக ஆதிஸ்தானமென்றும் மேல் மூன்றாம் அடுக்கை தற்பரமயசக்தி சொருபமெனவும் இதுவே மஸ்தக மத்தியஸ்தானமென்றும், மேல் நான்காம் அடுக்கைக் கலாமய ஆத்மசொருபமென்றும், இதுவே மஸ்தக அந்தஸ்தானமென்றும், மேல் ஐந்தாம் அடுக்கை நாதமயமாய்சொருபமென்றும் இதுவே ஸலாட மத்தியஸ்தானமென்றும் மேல் ஆறாம் அடுக்கை விந்தமய ஜிவசொருபமெனவும், இதுவே புருஷமத்தியஸ்தானமென்றும் நடு ஏழாம் அடுக்கை தாங்கும் முப்பத்திரண்டு குத்துக்கால்களை மேலும் கீழும் அகண்டமும் கண்டமும் கலக்கும் முப்பத்திரண்டு தத்துவக்கால்களென்றும், முன்மூன்று துறைகளே மூன்று கண்களென்றும், பின் மூன்று துறைகளே மூன்று சிகையென்றும், வலதி இடது இரண்டு காதுகளென்றும், ஈஸ்வரன் ஏறியிருக்கும் சேடய பீட முதல்பட்டையே திரிகுணசொருபமென்றும் இதுவே வாயென்றும், இடது பாக ரூரியசந்திரகலை வாசிகளே இடதுபாக இரண்டு குதிரைகளென்றும்

வலதுபாக சூரியசந்திரகலை வாசிகளே வலதுபாக இரண்டு குதினாகளென்றும், சாரதி அக்கினிகலையென்றும். இதுகள் திரிமல சொரூபமென்றும், இதுவே நாசியென்றும், அடி எட்டாமடுக்காம் பெரிய அடிப்பட்டடையே சதுர் அந்தக்க ரண சொரூபமென்றும், இதுவே கண்டஸ்தானமென்றும், கீழ்ப்பட்டடையே பஞ்சவஸ்தா, பஞ்சகோச திரியோதஸ ரா காதிகுண சொரூபமென்றும் இதுவே இருதயஸ்தானமென்றும், கீழ்க் கீழ்ப்பட்டடையே தசேந்திரியமென்றும், இதுவே நாபிஸ்தானமென்றும், சடை அச்ச இருசி பட்டையே பஞ்சபூதமென்றும் இதுவே உந்தி குண்டலிஸ்தானமென்றும். தஸசக்கிரங்களும் தசவாய்வுகளென்றும் இதுவே இரண்டு கால்களென்றும் காட்டி இத்தியாதி சொரூபங்களுக்கும் இரகசு கர்த்தா ஏகசொரூபம் நானேயென்றும் ஓர்மய இரதசொரூபத்தால் உணர்த்தி இது அகண்டமாகிய அண்டதத்துவ ஏகசொரூபமாயும் கண்டமாகிய பிண்டதத்துவ சரீரசொரூபமாயும் விளங்குமென உணர்த்தி பின்னும் தசவாய்வு சக்கரத்தை நிறுத்த அசையும் விசையும்போமென்றும் பின் அவ்வசைவற்ற ஜீவசொரூபத்தை அச்சிபட்டை உந்தி குண்டலியிலிருந்து கீழ்க் கீழ்ப்பட்டை நாபிக்கு ஏற்றிலயப்படுத்தி, அங்கிருந்து மேல்நோக்கி கீழ்ப்பட்டை இருதயத்திற்கு ஏற்றிலயப்படுத்தி, அங்கிருந்து மேல்நோக்கி அடிப்பட்டை கண்டத்திற்கு ஏற்றிலயப்படுத்தி அங்கிருந்து மேல்நோக்கி கேடயப்பட்டை வாய்க்கு ஏற்றிலயப்படுத்தி, அங்கிருந்து மேல்நோக்கி இரதக்குதினாகள் மத்தியபீட இரதசாரதி நாசிக்கு ஏற்றிலயப்படுத்தி, அங்கிரு

ருந்து இரண்டுகண்கள்வழியாயும் நடுவழியாயும் மேல்நோக்கி மேல் ஆறும் அடுக்காகிய புருவமத்தியத்திற்கேற்றி லயப்படுத்தி அங்கிருந்து மேல்நோக்கி மேல் ஐந்தாமடுக்காகிய லலாட மத்தியத்திற்கேற்றி லயப்படுத்தி அங்கிருந்து மேல் நோக்கி மேல் நான்காம் அடுக்காகிய மஸ்தக அந்தஸ்தானத்திற்கேற்றி லயப்படுத்தி அங்கிருந்து மேல்நோக்கி மேல் மூன்றாம் அடுக்காகிய மஸ்தகமத்தியஸ்தானத்திற்கேற்றி லயப்படுத்தி அங்கிருந்து மேல்நோக்கி மேல் இரண்டாம் அடுக்காகிய மஸ்தக ஆதிஸ்தானத்திற்கேற்றி லயப்படுத்தி அங்கிருந்து மேல் நோக்கி மேல்முதலடுக்காகிய துவாத சாந்தத்திற்கேற்றி லயப்படுத்தி அங்கிருந்து மேல் உச்சிக்குடையாகிய பிரம்மரந்திரத்திற்கேற்றி லயப்படுத்தி அங்ஙனம் சும்மாயிருந்தபடி யிருக்கும் நித்தியசுகாணந்த சொரூபியாய் இருந்திடல் வேண்டுமென்றும் லயக்கிரகஸ்திதிக்கோலத்தைக் காட்டுகின்றனர்.

இங்ஙனமும் இச்சரீர சிருஷ்டிருப இரதத்தின் நான்கு சிங்கங்களும் ஜிவாத்மாவின் சர்வவித ஜிவகாருணியமில்லா லோபங், கொடேம், ஆசைப்பெருக்க சங்கற்பவிருத்தி, சர்வவித அபிமான கோலாகால விபரீதம், சர்வவித அகங்கார கோப தாப அகோர விகாரம் என்னும் இந்நான்கும் தன்மவிர்த்தியென்றும்; எட்டு யாளிகளும் ஜிவாத்துமாவின் மற திகோல அஞ்ஞானம், ஆவரகோல அலிவேகம், விசுஷ்ப கோல அபிமானம், கிரியாகோல ராகாதிசூனம், போதகோல ஈசுவரநியம தண்டகன்மம், பேதகோல நானுவிதஜென்மம் பாவகோல நானுவித துக்கம், குணியகோல நானுவித விஷ

யம், வாசனை, உபாதி, அவஸ்தை, ஆகிய இவ்வெட்டுவித அனுபோகமென்றும்; இரதத்தின் சர்வகொழிகளெல்லாம் சப்தகோடி தத்துவங்களென்றும் அவைகளின் தேவதாபாவங்களென்றும், இரதத்தின் மணிகளெல்லாம் சப்தகோடி தேவதாபாவங்களினுடைய நாமங்களாகிய சப்தகோடி பீஜாமந்திரரப்பிரணவநாத சுவரசப்தமென்றும்; இரதத்தின் சுற்றுப்பக்கங்களிலுள்ள குஞ்சங்களினால் ஜீவாத்மகோடிகள் காலவரை கடந்து மாறி மாறி எண்பத்தினான்கு ஜீவராசிகளாய் அசைந்து அசைந்து அலைந்து அலைந்து ஆடி ஆடி ஒடி ஒடி அசைவற்றிருக்கும் மரணவஸ்தையை அடையுமென்றும் இச்சேவாத்துமாவின் சிங்கங்களைப்போன்ற விர்த்திகளையும், யானிகளைப்போன்ற அனுபவங்களையும், கொழிகளைப்போன்ற தேவதாபாவ காட்சிகளையும், மணிகளைப்போன்ற சுவரசப்தங்களையுடைய வாக்கோதயங்களையும், குஞ்சங்களைப்போன்ற மனோசலனங்களையும், ஆகிய இவ்வைந்தாம் இல்லாமலும் அசைவற்றிடவும்செய்து மௌன ஏகசாட்சாத்கார கோலமாய் விளங்கவேண்டுமென்றும்; இவ்விதமாய் லயக்கிரம திதிக்கிரமத்தைக் காட்டுகின்றனர்.

எட்டாநான் அஸ்வ வாகனத்தின்பேரி லெழுந்தருளி விர்த்திக் கிரமத்தில் ஞானாகாரபாவமாய் பதிராண்டவட்டமெங்கும் சவாரிசெய்து நிறைந்து சிருஷ்டி, கோலங்களாகிய சரீரங்களிலும் பிரமரந்திர உச்சிகோபுரவாயில் வழியாய் உட்புகுந்து கலாகார கோலமாய் சகஸ்திர கமலங்களில் சவாரிசெய்து பிரணவாகார அசைவுகோலமாய் ஞான

நாடியில் குண்ட்விபரியந்தம் சவாரிசெய்து முட்டி அங்கிருந்து மீண்டும் திரும்பி விசைகோலமாய் மேலெழும்பி நாதாகார கோலமாய் பிரம்நாதிர பரியந்தம்போய்முட்டி அங்கிருந்து மீண்டும் திரும்பி பிராணாகார கோலமாய் நாசிகோபுறவாயிலுட்புகுந்து அங்கிருந்து மீண்டும் வாசிகாடியில் வாசியாகாரமயமாய் இருதயமத்தியம், இருகரங்களின் நடுவிரல்களின் அந்தம், இருபாதங்களின் பெருவிரல்களின் அந்தம் முதலியவைகள் வரையிலும் சவாரிசெய்து ஓடி முட்டி அங்கிருந்து மீண்டும் சவாசாகார கோலமாய் மேல்சென்று உள்நாக்குவழியாய் அன்னநாடியில் குதாபரியந்தம் ஓடி முட்டியும் நாசித்துவாரங்களின்வழியாய் வெளியில் பிரவேசித்தும் விளங்குகின்றேனென்றும் இவ்விதமாய் விளங்கும் எனது சப்தவிதசைதன்னியங்களுகிய ஜிவாத்துமாக்கள் எனது சவாசாகார அஸ்வவரிசையைத்திருப்பி வாசியாகார சவாரியில் லயப்படுத்தி வாசியாகார சவாரியாக்கி அந்தவாசியாகார சவாரியை பிராணாகார சவாரியில்லயப்படுத்தி பிராணாகாரசவாரியாக்கி அந்தப் பிராணாகார சவாரியை நாதாகாரசவாரியில்லயப்படுத்தி பிரணவாகார சவாரியாக்கி அந்தப்பிரணவாகாரசவாரியை கலாகார சவாரியில்லயப்படுத்தி காலாகாரசவாரியாக்கி அந்த காலாகார சவாரியை ஞானாகார சவாரியாக்கி அந்த ஞானாகாரசவாரிசொருபமாய் அண்டபிண்ட சராசரம் எங்கும் சவாரிசெய்து நிறைந்து விளங்கிடல்வேண்டுமென்றும் இவ்விதமாய் லயக்கிரம சம்மாரகோலத்தைக் காட்டுகின்றனர். இதில் சவாசம் மூச்சாகும் அது மனோலயபோதையாய் மேலுள் கீழும் செல்லுதல் பிராணனாகும், அதமந்தி

ரபீஜாக்ஷர நாதாகாரபாவனை மனோலய போதானந்தமயமாய் மேலுங்கீழும் செல்லுதல் நாமாகும். அது அக்ஷரபாவ மெனனனகோல வியாபக அறிவுலய போதானந்தமாய் மேலுங்கீழும் செல்லுதல் பிரணவமாகும், அது வெட்டவெளி பார்வையாகார அறிவுதிருஷ்டிசுயரூபசாட்சிமய அறிவாகார லய போதானந்தமயமாய் பிரமமந்திரத்தில் நிலைத்து இருத்தல் கலையாகும். அதுவெட்டவெளி ஆனந்த அறிவாகார ஞான திருஷ்டியாகமயலயபோதானந்த பரவசமாய் தன்னுள்ளம் அண்டபிண்ட சராசரமெங்கும் நிறைந்திருத்தல் ஞானமாகும்.

ஒன்பதா நாளில் சர்வசங்காபரித்தியாக சர்வநிவிர்த்தி சர்வகழற்றி சர்தலய சர்நாச சந்நியாசகோல அருட்காருணிய நிராசபரமசாரந்த நிராபிமான நிராகங்கார சர்வமெனனசதா சுகானந்த பிக்ஷாடனமூர்த்தி, தக்ஷணமூர்த்தி, சூரியமூர்த்தி கோலமாயெழுந்தருளி திருநீறு, திருநாமம், ஜெடாமகுடம், யோகதண்டு, கோமுக கமண்டலம், கபாலத்திருவோடு, யோகபட்டை, சிவஞானபோத சுருதி, விபூதிச் சம்படம், காவியாடை தாரணம், வியாக்ர புலித்தோலாசனம், ருத்திராக்ஷமாலை, பாதரட்சை இவைகளுடன் தரிசனந்தந்து மும்மலம் ஒழித்திடல்வேண்டும், குணம்பதின் மூன்றையுங் கொத்தோடு அழித்திடல்வேண்டும், ஜீவ அசைவு மாயாபந்தம் சக்திபோதம் ஆத்மபாவம் ஈஸ்வரபோதம் நிவிர்த்திடல்வேண்டும், பிரம்மாகாரங் கொண்டிடல்வேண்டும் என்று ஸ்தூல ஆவரணம், சூட்சும ஆவரணம், ஜீவ ஆவரணம்,

மாயை ஆவரணம், ஆத்மஆவரணம், சக்திஆவரணம், ஈஸ்வர ஆவரணம் ஆகிய சப்தவித ஆவரணங்களையும் நிவிர்த்தித்து காட்டுமாறு லயக்கிரம திரோபவ கோலத்தைக் காட்டுகின்றனர்.

பத்தாநாளில் கௌரிபீட சக்திசொருப கேடயத்தின் மேல் நின்ற கோலமாயும் உட்கார்ந்த கோலமாயுமிருந்துகொண்டு அசைவுத்தாண்டவ (ஒ) காரவட்டமாய் பிரம்மஞானத்தை, குதிக்ஞர் தாண்டவ (அ) காரவட்டமாய் ஈசுவரஞானத்தை, சாயுந்தாண்டவ உகாரவட்டமாய் சக்திஞானத்தை, அசைவற்றுநிற்கும் (ம்) காரவட்டமாய் ஆத்மஞானத்தை, மௌனத்தாண்டவ நிர்த்தனஞ்செய்துகாட்டி ஆத்மஞானனுக்கிரகம், சக்திஞானனுக்கிரகம், ஈஸ்வரஞானனுக்கிரகம், பிரம்மஞானனுக்கிரகம், ஆகிய எண்குவித ஞானனுக்கிரகங்களையும், அறிவில் வீளங்க உணர்த்தி இச்சென்மபந்தம், கன்மபந்தம், விர்த்திகுணபந்தம், அபிமானபந்தம், அவிலேகபந்தம், அஞ்ஞானபந்தம், ஆசாபந்தம், பாசாபந்தம், தொந்தார்த்தபந்தம், விஷயபந்தம், வாசனைபந்தம், ஈஸ்வரத்தினாயபந்தம், முதலிய பந்தங்களாகிய சக்தி ஒடி ஒளித்துக்கொள்ளும்படி துறத்திவிட்டு அடியார்களிடத்திலிருந்து பந்தம்யாவையும் பறித்து தன்னைப்போலாக்கும் லயக்கிரம அனுக்கிரககோலத்தை பந்தம்பற்றி உற்சவத்தால் காட்டுகின்றனர்.

பதினோராளில் சூரியோதய காலத்தில் பஹிராண்டவட்டாகார பஞ்சகிருத்திய ஏகவிஸ்வ விராட்டிஸ்வராதேச

சப்பாபதிமூர்த்திகோலமாய் எழுந்தருளி ஈசுவரத்துவ சர்வரக
சியத்தையும் தியாகராஜ தக்ஷணமூர்த்த குருமூர்த்திகோலத்
தால் அதுக்கிரகிக்கப்பெற்ற ஆத்மகோடிகளுக்கு ஆத்ம ஈசு
வர ஐக்கியம் ஆத்ம பிரம்ம ஐக்கியம் தந்து லயக்கிரம முத்
திக் கோலத்தைக் காட்டுகின்றனர்.

இவ்விதமாய் பதினொருநாள் பிரம்ம உற்சவத்தை முடி
த்தபின் இருபத்தொருநாள் சாந்திவசந்த உற்சவத்தில் முதல்
பதினொருநாள் உற்சவத்தால் சோடச கலாதரிசனகாட்சி தந்
தும் கடைநான்கு நாளில் சதுர்தாரக பிரம்மதரிசனக் காட்சி
தந்தும் இருபத்தோராவ் தினத்தில் சாட்சாத்கார சகசபாவ
பிரம்ம ஐக்கியஞான காட்சிதந்தும் பிரம்ம உற்சவத்தை முடி
க்கின்றனர். இந்த பிரம்ம உற்சவம் ஞானாதிகாரியல்லாத கர்
மாதிகாரி, கிரியாதிகாரி, உபாஸனாதிகாரி, யோகாதிகாரிக
ளாகிய சரிதை, கிரியை, ஜெபதப, தியான, மூர்த்திகளாகிய
ஆத்மகோடிகளுக்கு உய்யக்காட்டிய பஹிர்முக ரகசியங்
களேயாம்.

